Dosarul nr. 1r-522/25 *Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă)*
(1-25027724-02-1r-12052025) *Judecător Vitalie FACHIRA*

D E C I Z I E
În numele Legii

04 decembrie 2025 mun. Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecător Marcel JUGANARI
judecătorii Adrian CERBU și Marcel POPESCU

examinând în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de procurorul în Procuratura Căușeni, Oficiul Ștefan Vodă, Diana CERNOMORCENCO, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 18 aprilie 2025 în cauza penală de învinuire a lui

KOTLIAR Borys, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or.Căușeni, str.***** *****, analfabet, locuiește în concubinaj, nesupus militar, nu este încadrat în câmpul muncii, la întreținere are 6 copii minori, cetățean al Ucrainei, anterior nu a fost judecat

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin. (2) lit.b) Cod penal,

termenul de examinare a cauzei:
instanța de fond: 03.03.2025 – 18.04.2025,
instanța de recurs: 12.05.2025 – 04.12.2025,

procedura de înștiințare a fost legal executată.

verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate în baza materialelor dosarului și prin raportare la motivele invocate în recurs, -

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 18 aprilie 2025, KOTLIAR Borys a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal și în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 140 (una sută patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art.67 alin.(2^2) Codul penal, KOTLIAR Borys a semnat un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești la organul de probațiune în a cărei rază teritorială își are domiciliul.

I s-a explicat lui KOTLIAR Borys că în conformitate cu articolul 67 alin.(3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Hotărârea privind munca neremunerată în folosul comunității şi dispoziţia de executare se va trimite organului de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul KOTLIAR Borys, care va asigura executarea pedepsei.

Corpurile delicte: Blancheta permisului de conducere al Ucrainei cu seria și numărul de înregistrare *****, eliberat pe numele lui KOTLIAR Borys la data de 19.04.2024, certificatul nr. *****, eliberat pe numele lui KOTLIAR Borys prin care se confirmă că ultimul a efectuat cursuri de instruire pentru a obține dreptul de a conduce unitățile de transport, confirmarea nr.31/9/5845, eliberată pe numele lui KOTLIAR Borys prin care se confirmă că conform datelor oficiale din Registrul Unificat de Stat MAI, ultimului i-a fost eliberat permis de conducere seria și numărul *****, se vor păstra în continuare la dosar.

2. Pentru a se pronunța în acest sens, instanța de fond a constatat că KOTLIAR Borys, într-o perioadă nedeterminată de timp, până la data de 08.06.2024, acționând intenționat și premeditat, a convenit de comun cu persoane necunoscute în curs de identificare, pe care le-a instigat la comiterea unei infracțiuni și împreună și de comun acord cu persoanele respective a convenit în prealabil de a obține pe numele său document oficial fals, ce acordă dreptul de a conduce mijloace de transport ce fac parte din categoria „B”, în legătură cu ce urmărind scopul confecționării, deținerii și folosirii unui asemenea document, în circumstanțe nestabilite a furnizat complicilor săi datele sale de identitate și imagini foto cu înfățișarea sa facială, după care a intrat în posesia permisului de conducere cu seria și numărul *****, valabil pentru perioada 19.04.2024 – 19.04.2026, pretins a fi eliberat de către autoritățile din Ucraina, pe numele său, pentru categoria „B”, document oficial, care îi acordă dreptul de a conduce mijloace de transport pe teritoriul Republicii Moldova și a altor state, pe care acesta l-a primit împreună cu certificatul nr.003137-02 pretins a fi eliberat de către SRL „Școala Auto Prospect” din regiunea Dnepropetrovsk, Ucraina, prin care se certifică precum că dânsul a susținut cu calificativul excelent examenele finale și confirmarea cu nr.31/9/5845 din 10.02.2024 pretinsă a fi eliberată de către Centrul Teritorial de Servicii al MAI nr.1242 din regiunea Dnepropetrovsk, Ucraina, prin care se confirmă precum că permisul de conducere cu seria și numărul *****, pentru categoria „B”, a fost eliberat pe numele lui.

În continuarea acțiunilor sale infracționale KOTLIAR Borys a deținut și folosit documentele indicate *supra*, cunoscând cu certitudine că acestea sunt false, până la data de 08.06.2024, când dânsul a fost stopat de către angajații de poliție pe traseul R-30, s.Răscăieții Noi, r-nul Ștefan Vodă, în timp ce conduce mijlocul de transport de model „Opel Vectra”, cu n/î *****, unde în cadrul controlului a prezentat angajaților de poliție

certificatul și confirmarea sus indicată împreună cu permisul de conducere sus indicat, care potrivit raportului de constatare tehnico-științific cu nr.34/12-R-2124 din 25.06.2024 nu corespunde după metoda de confecționare și calitatea reproducerilor elementelor poligrafice de design a specimenului autentic realizat de întreprinderea eminentă.

Astfel, organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului KOTLIAR Borys în conformitate cu prevederile art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, adică *confecționarea, deținerea, folosirea documentelor oficiale, care acordă drepturi, săvârșit de două sau mai multe persoane*.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, la data de 05 mai 2025, a declarat recurs procurorul în Procuratura Căușeni, Oficiul Ștefan Vodă, Diana CERNOMORCENCO, prin care solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 18 aprilie 2025, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în această parte în alt complet de judecată, pentru a-i fi stabilită lui KOTLIAR Borys pedeapsa în baza art.361 alin.(2) lit.b) din Codul penal (în redacția sa până la modificările operate prin Legea nr.136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024) sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu expulzarea acestuia după ispășirea pedepsei. În rest, sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 18 aprilie 2025, urmează a fi menținută.

4. În susținerea recursului declarat partea acuzării a invocat drept temei că deși instanța a calificat corect acțiunile inculpatului KOTLIAR Borys, consideră sentința nefondată sub aspectul individualizării pedepsei.

Astfel, menționează că din materialele cauzei penale se atestă că inculpatul a comis pe teritoriul Republicii Moldova o infracțiune mai puțin gravă. Totodată se atestă că acesta este cetățean străin, domiciliază temporar pe teritoriul Republicii Moldova, nu este încadrat în câmpul muncii. Iar potrivit prevederilor art.105 alin.(1) și (2) din Codul penal, cetățenilor străini și apatrizilor care au fost condamnați pentru săvârșirea unor infracțiuni li se poate interzice rămânerea pe teritoriul țării. În cazul în care expulzarea însoțește pedeapsa cu închisoare, aducerea la îndeplinire a expulzării are loc după executarea pedepsei.

Reiterează că deși norma materială nu este imperativă prin prisma aplicării obligatorii a expulzării în toate cazurile de comitere a infracțiunii de către cetățenii străini și apatrizi, instanța de judecată, urma să se expună în mod obligatoriu asupra chestiunii de expulzare și anume să argumenteze de ce se aplică sau nu se aplică măsura vizată.

Consideră că instanța de judecată eronat a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or acestuia urma să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare în limita minimă, cu dispunerea expulzării inculpatului, fiindu-i interzisă rămânerea pe teritoriul Republicii Moldova, după ispășirea pedepsei.

Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.* Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să

depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri înainte de data ședinței de judecată.

5. *Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul declarat de procurorul în Procuratura Căușeni, Oficiul Ștefan Vodă, Diana CERNOMORCENCO, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 18 aprilie 2025, ca fiind nefondat, reieșind din următoarele considerente*.

6. În conformitate cu art.437 alin.(1), pct.1[4]) Cod de procedură penală, *Pot fi atacate cu recurs: 1[4]) sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. (2) Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

Conform prevederilor art.441 din Codul de procedură penală, *(1) Instanţa de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declaraţia de recurs şi numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. (2) Instanţa de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situaţia părţii în favoarea căreia s-a declarat recurs.*

Conform art.449 alin.(1) pct.1), lit.a) Cod de procedură penală, *Judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: recursul este nefondat.*

6.1. În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul KOTLIAR Borys a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate şi nu dorește administrarea altor probe. În acest sens, în conformitate cu art.364[1] din Codul de procedură penală şi art.80[1] Cod penal, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate, în cadrul urmăririi penale (*f.d.95*).

Prin încheierea protocolară instanța de fond a admis declarația inculpatului și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art.364[1] Cod de procedură penală şi art.80[1] Cod penal *(f.d.96).*

6.2. Inculpatul KOTLIAR Borys, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorilor, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăția şi a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale. Astfel, în cadrul ședinței de judecată a explicat că a trăit în s. *****, r. Ștefan Vodă, în vara anului 2024 în centrul de refugiați. L-a sunat un prieten din Ucraina și i-a spus că el își face permis de conducere la un cunoscut de-al său și i-a spus că poate să îl ajute și pe dânsul să facă permis de conducere. El a spus că dacă este legal poate să facă și lui. A trimis bani pe card 360 Euro, peste două săptămâni l-a sunat ca să vină la or. Belgorod să ia permisul de conducere. Soția sa s-a dus și a luat permisul de

conducere. El a vrut să obțină ceva de lucru la Chișinău, însă avea dubii față de permisul de conducere. Mergea pe traseu și a fost stopat de poliție. A prezentat permisul de conducere și ei i-au spus că este fals. El nu putea obține permisul de conducere fiindcă este analfabet. Mai târziu și-a dat seama că acesta nu poate fi un permis adevărat. A hotărât să se folosească de el. A înțeles că trebuia să învețe la școală. Poliția a făcut proces verbal. Recunoaște vina. Ca pedeapsă solicită muncă neremunerată în folosul statului.

La întrebarea procurorului a răspuns că în plic mai erau două hârtii când a luat permisul. La polițist a prezentat toate actele, și hârtiile acelea care le-a primit odată cu permisul. Și-a dat seama până a primi permisul că poate să fie fals.

Din conținutul sentinței contestate rezultă că instanța de judecată a conchis că probele administrate în faza de urmărire penală și care au fost recunoscute și acceptate de către inculpat, confirmă circumstanțele de fapt recunoscute de către acesta, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, acțiunile inculpatului KOTLIAR Borys fiind încadrate în baza art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, adică *confecționarea, deținerea, folosirea documentelor oficiale, care acordă drepturi, săvârşit de două sau mai multe persoane*.

6.3. Instanța de recurs a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 18 aprilie 2025 este contestată cu recurs de către partea acuzării în ceea ce privește individualizarea pedepsei penale.

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

În conformitate cu art.364[1] alin.(10) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), *sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.*

După cum rezultă din conținutul recursului declarat autorul acestuia nu este de acord cu pedeapsa aplicată, considerând-o prea blândă în raport cu circumstanțele comiterii infracțiunii, pledând pentru casarea parțială a sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 18 aprilie 2025, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în această parte în alt complet de judecată, pentru a-i fi stabilită lui KOTLIAR Borys pedeapsa în baza art.361 alin.(2) lit.b) din Codul penal (în redacția pînă la modificările operate prin Legea nr.136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024) sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu expulzarea acestuia după ispășirea pedepsei. În rest, sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 18 aprilie 2025, urmează a fi menținută.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Colegiul penal reține că în baza art.61 Codului penal, *(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Potrivit art.75 alin.(1-2) Cod penal, *(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci cînd gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blindă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

6.4. Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal și ca urmare acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 140 (una sută patruzeci) ore muncă

neremunerată în folosul comunității, reținând gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana vinovatului care a recunoscut vinovăția și a contribuit la descoperirea infracțiunii, cauza fiind examinată în procedură simplificată, anterior nefiind judecat.

Totodată, instanța a constatat că potrivit art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal (în redacția Legii la momentul comiterii infracțiunii până la modificările operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024), Confecţionarea, deţinerea, vînzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, confecţionarea sau vînzarea imprimatelor, ştampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituţii, organizaţii, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani.

Astfel, începând cu data de 7 septembrie 2024, pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) din Codul penal constituie amendă în mărime de la 950 la 1500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, KOTLIAR Borys a săvârșit fapta prejudiciabilă prevăzută de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, până la intrarea în vigoare a modificărilor legii nominalizate, instanța de judecată justificat a aplicat în privința persoanei legea penală mai blândă, care era în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, or potrivit art.10 alin.(2) Cod penal, legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

În acest sens, Colegiul penal menționează că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Colegiul penal reține că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanța de recurs menționează că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal reţine că la momentul comiterii faptei, legiuitorul estimând *in abstracto* pericolul social al infracțiunii incriminate de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, a prevăzut în calitate de sancțiune pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani.

Referitor la limitele de pedeapsă care sunt aplicabile în privința inculpatului KOTLIAR Borys, instanța de recurs reține că în conformitate cu prevederile art.80[1] alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Având în vedere faptul că prezenta cauză penală a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, inculpatul KOTLIAR Borys beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal. Respectiv, noile limite ale pedepselor sub formă de închisoare, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul KOTLIAR Borys pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, determinate potrivit art.80[1] alin.(1) Cod penal, și anume: muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 de ore.

Drept circumstanță ce atenuează răspunderea penală, conform art.76 alin.(1) lit.a) Cod penal, a fost stabilită: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art.77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Analizând în cumul aceste circumstanțe, ținând cont de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de persoana inculpatului, Colegiul penal reiterează că pedeapsa aplicată a fost justificată, iar KOTLIAR Borys pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, urmează să execute pedeapsa în limita stabilită sub formă de 140 (una sută patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, care este una echitabilă în raport cu valorile sociale lezate și circumstanțele comiterii infracțiunii, or în opinia Colegiului penal anume acest cuantum al pedepsei aplicate va fi în stare să atingă scopul pedepsei penale, să contribuie la restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, Colegiul penal apreciază că prima instanță a realizat o justă individualizare a pedepsei, respectând criteriile generale prevăzute de art.75 Cod penal. Judecătorul de fond a ținut cont în mod corect de: Personalitatea

inculpatului: Acesta se află la prima abatere penală, nu are antecedente, fapt ce indică un risc redus de recidivă; Comportamentul procesual: Recunoașterea vinovăției constituie circumstanțe care justifică aplicarea unei pedepse mai blânde; Impactul social și familial: Inculpatul are la întreținere 6 copii minori. Instanța de apel subliniază că pedeapsa penală trebuie să fie umană și să nu cauzeze suferințe fizice sau morale inutile (art.61 alin.(2) Cod penal). Aplicarea pedepsei privative de libertate în prezenta cauză ar fi o măsură disproporționată, care ar afecta grav interesele celor 6 minori, privându-i de suportul material și afectiv al părintelui, transformând pedeapsa inculpatului într-o sancțiune indirectă asupra familiei.

Din cuprinsul sentinței, rezultă că instanța de fond a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă doar prin stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității enumerând circumstanțele constatate: a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă, săvârșită cu intenție, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat. Careva circumstanțe excepționale nu au fost stabilite.

Instanța de apel reține că, în cadrul dezbaterilor judiciare din prima instanță, acuzarea de stat, reprezentată de procurorul Diana CERNOMORCENCO, a solicitat expres aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității (f.d.97). Prima instanță, deliberând asupra pedepsei, în lumina prevederilor legale și a criteriilor de individualizare a pedepsei, a achiesat la poziția procurorului, aplicând sancțiunea solicitată.

Colegiul penal constată că modificarea poziției acuzării, exprimată în cererea de recurs depusă de același procuror – Diana CERNOMORCENCO, prin solicitarea casării parțiale a sentinței în partea stabilirii pedepsei, și anume stabilirea pedepsei cu închisoarea, fără a fi invocate circumstanțe noi care nu au fost cunoscute la momentul dezbaterilor în fond, denotă o incoerență procesuală. Principiul securității raporturilor juridice și al previzibilității legii penale impune ca inculpatul să nu fie supus unei agravări a situației sale juridice în mod arbitrar, atâta timp cât prima instanță a acționat în limitele solicitărilor formulate de participanții la proces și în conformitate cu legea. Nu se poate imputa primei instanțe o eroare de judecată (blândețea pedepsei) atâta timp cât judecătorul, în condițiile legii, a aplicat exact măsura de pedeapsă solicitată și considerată suficientă de către procuror la acea etapă.

Colegiul apreciază justificativă poziția instanței ce ține de aplicarea în privința inculpatului anume a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunități în mărime de 140 ore, or anume această categorie de pedeapsă în mărimea stabilită a solicitată de către procuror în cadrul dezbaterilor judiciare, iar stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare nu ar atinge scopul pedepsei penale, astfel încât aceasta în mod prioritar se întemeiază pe ansamblul de împrejurări ale speței, sau corectarea și reeducarea lui KOTLIAR Borys este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de judecată, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

Colegiul Penal reține că pedeapsa cu închisoarea constituie o măsură de *ultima ratio*, aplicabilă doar atunci când alte categorii de pedepse nu pot asigura atingerea

scopului legii penale. În speță, natura infracțiunii și circumstanțele personale ale inculpatului permit corijarea acestuia fără izolare de societate.

Munca neremunerată în folosul comunității asigură un echilibru just între necesitatea sancționării faptei ilicite și reintegrarea socială a infractorului. Aceasta îi permite inculpatului să își mențină legăturile cu familia numeroasă pe care o are în întreținere, obligându-l totodată să aducă un aport util societății pentru fapta comisă.

Cu referire la argumentele recurentului precum că în privința inculpatului KOTLIAR Borys urma a fi aplicată și măsura de siguranță - expulzarea, ultimul fiind cetățean al Ucrainei, Colegiul penal reține că aplicarea acestei măsuri nu este una obligatorie, ci facultativă, or potrivit prevederilor art.105 alin.(1) Cod penal, cetăţenilor străini şi apatrizilor care au fost condamnaţi pentru săvârșirea unor infracţiuni li se poate interzice rămânerea pe teritoriul ţării.

Colegiul penal reiterează că instanța de fond corect a stabilit întinderea sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind din circumstanțele cauzei, caracterul şi gradul de pericol social al infracțiunii, de persoana vinovatului, faptul comiterii de către acesta a unei infracțiuni mai puțin grave - Colegiul penal concluzionând că, în speță, pedeapsa aplicată va fi în măsură să contribuie la sancționarea acestuia, precum și la atingerea scopului pedepsei penale, pedeapsa aplicată fiind una atât echitabilă cât şi justă.

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs *poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).*

7. În conformitate cu art.art.417-418, 437 alin.(1), pct.4), 448, 449 alin.(1), pct.1), lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către procurorul în Procuratura Căușeni, Oficiul Ștefan Vodă, Diana CERNOMORCENCO, împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 18 aprilie 2025, adoptată în cauza penală privind învinuirea lui KOTLIAR Borys în comiterea infracțiunii prevăzută de art.361 alin. (2) lit.b) Cod penal, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător Marcel JUGANARI

judecătorii Adrian CERBU

Marcel POPESCU